

som jeg sagde, betyde, at vi skulle gaa til en betydelig større Beskyttelse for den hjemlige Industri. Vi ønske jo i Virkeligheden alle, ogsaa vi Frihandelsmænd, at den hjemlige Industri i saa stort Omfang som mulig maa kunne tage Konkurrencen op med Udlandet, men vi Frihandelsmænd ønske ikke en forøget Beskyttelse. Hvis den hjemlige Industri under samme Vilkaar kan tage Konkurrencen op, ja, saa se vi det gerne, men vi ønske, som jeg sagde før, ikke i betydelig Grad at forøge Beskyttelsen.

Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), naar han nu er bleven saa beskyttelsesvenlig, i Fjor gik med til og stemte for, at Beskyttelsen paa Lokomotiver skulde nedsættes fra 10 til 5 pCt. Naar han nu ønsker at gaa til en forøget Beskyttelse for denne Fabrikation, vilde det dog have været naturligere, at man havde beholdt den Beskyttelse af 10 pCt., som vi havde paa den gamle Toldlov, i Stedet for at sætte den ned til 5. I det hele taget forstaaer jeg ikke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Det forekommer mig, som jeg har sagt før, at han i dette Spørgsmaal har to Standpunkter: et Frihandelsstandpunkt og et Beskyttelsesstandpunkt. Han havner dog til syvende og sidst i det sidste, nemlig Beskyttelsesstandpunktet. Jeg forstaaer derfor heller ikke, at det ærede Medlem retter nogen Bebrejdelse til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), thi det er jo ganske naturligt, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds indtager det Standpunkt, at han gerne vil være med til at give den hjemlige Industri en forøget Beskyttelse. Det er jo ikke det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds, der er gaaet over til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i dette Spørgsmaal, men det er tværtimod det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, der er gaaet over til Højre i dette Spørgsmaal. Vi se jo ogsaa, at den Tale, som det ærede Medlem henviste til, og som han holdt i Samlingen 1906—07, var saa beskyttelsesvenlig, at Industriens Toldudvalg aftrykte den og sendte den rundt i Landet som et Led i Agitationen for en forøget Toldbeskyttelse. Jeg synes, at den Omstændighed, at det Toldudvalg, som Industrien nedsatte i Fjor, og som saa stærkt agiterede for en forøget Toldbeskyttelse, kunde aftrykke det ærede Medlems Tale Ord til andet og udsende den til Fordel for denne Agitation,

altsaa bruge den som et Argument for en forøget Beskyttelse, tilstrækkelig tydeligt viser, at denne Tale ogsaa helt igennem var et Indlæg for en forøget Beskyttelse.

Jeg har altsaa mine store Betæneligheder ved at gaa til en Ordning som den, der blev skitseret af den højtærede Minister. Hvis Fabrikkerne herhjemme ikke kunne klare sig med den Beskyttelse, de have, synes jeg virkelig, de maa lade være at tage det Arbejde op. Det maa vi gøre i de ubeskyttede Virksomheder, vi have her i Landet, det maa Landbruget gøre. Betaler det sig f. Eks. ikke længere at producere Svin, maa vi lade den Produktion fare, og saa maa vi kaste vort Arbejde over paa et andet Felt. Ganske paa samme Maade maa Industrien virkelig bære sig ad. Kan den ikke klare sig med den Beskyttelse, den i Øjeblikket har, maa den lade være at tage den Fabrikation op. Jeg synes i Virkeligheden, at vi have tilstrækkelig af Beskyttelse herhjemme, og det er min Overbevisning, at naar Arbejdsløsheden i dette Øjeblik er saa stor, som den er, er det noget paa Grund af den Beskyttelse, vi have paa Industrien. Vi have faaet bygget nogle Industrier op herhjemme, som ikke kunne tage Kampen op med Udlandet, ikke kunne konkurrere paa det udenlandske Marked, og saa faa vi den store Arbejdsløshed i de store Industricentrer, medens vi derimod ude paa Landet, hvor der ingen Beskyttelse er, heller ingen Arbejdsløshed have. Jeg ønskede at fremsætte de Betæneligheder, jeg har ved dette Forslag, Betæneligheder, som vistnok deles af de fleste af mine Meningsfæller. Men som sagt, vi have ikke i Finansudvalget taget Stilling til hele dette Spørgsmaal.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at der vist ikke er regnet ret meget galt i de 3—4 Millioner, man har forudsat, der skulde til, hvis vi skulde have en Lokomotivfabrik, der kunde paatage sig at bygge det Antal Lokomotiver, der sandsynligvis bliver Tale om aarlig op imod 70. Naar det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der af min Forgænger var nævnt et Tal, der var 1 Mill. Kr. mindre, ligger det antagelig — jeg har ikke undersøgt det — i, at der da kun har været Tale om, hvad der skulde til for at præstere en Fabrik, der kunde bygge alene de Lokomotiver, Staten skulde bruge. Men der er jo Forskel paa, om der skal bygges 40 eller 70 Lokomotiver aarlig.